

מציקים מזדמנים אצלים ומטעאים אותם. בדרך שאדם רוצה לckett - באומה הדרה מנהיגים אותו משם. בא אדם להתר - פמה הם שפטיעים לו. חרי שנייה, שקשאדים קם בפרק, אריך לרוחן ידיו מתוך נטלה של מים, שהוא כליל לטל מפנו מים, מתוך מי שרמחן ידו בראשונה, כמו שבארותה. ובא ראה, בשביל הנטלה הזו בארנו את תרבר.

וזו, שאריך אדם לטל יד ימין בשמאלי, כדי להשליט ימין על שמאל, וירוץ תימין מן השמאלי, ומושם זה היא נטלה. ועל בן מי שנוטל ידו, יטל ימין בשמאלי, להשליט תימין על השמאלי, כדי שלא יתן מקום ליוצר הרע לשולט כלל, והנה בארנו.

בא ראה, בשעה שעין הרע שולט, לא משיב ידו מלחרע, ובשעה שהימין שולט על העמים עובדי כוכבים ומצלות לשבר אותם, חס הקדוש ברוך הוא עליהם ולא מכה אותם. ומושם כך, כל מי שהוא חוטא, באולם החטאיהם שודש בהם ברגלייו, לא ידע עליהם, ופוחדר תמיד. הד הפלג היה תמיד נשמר מהחטאיהם הלווי, וכשהיה יוצא לארך, היה מפשפש בהם, ועל בן לא פחד להלחם עמם בקרוב.

ובא ראה, ארבעה מלכים היו, מה שבקש זה לא בקש זה. ועוד אמר (תהלים י) אַרְדוֹף אָוִיכִי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם. מה הטעם? מושם שהינה נשמר מן החטאיהם הלווי, ולא גטן מקום לשונאיו לשולט, ועל בן רצה לרדוף אחריהם תמיד, והם לא ירדפו אחריו לתבע את

חbilliy טהירין איזטמן לגביהו, ומסאבי להו. בארכא דכען בר נש למיה, בההוא ארחה מדברין ליה ממש. אני בר נש לאתרכאה, פמה איינון דמסיעין ליה.

הא פנינו, חד ברכ נש קם בצפרא, בעי לאסחה ידו, מגו נטלא דמייא, דאייה מאנא ליטול מגיה מיא. מגו מאן דאסחי ידו בקדמייה, פמה דאוקמיה. ותא חזי, בגין נטלא דא, אוקימנא מלחה.

וتو, דבעיא ליה לבר נש, לנטלא ידא ימינה בשמאלא. בגין לשلتאה ימינה על שמאלא, ויתסחי ימינה מן שמאלא, ובגין בע איהו נטילא. ועל דא, מאן דנטיל ידו, יטול ימינה בשמאלא, לשلتאה ימינה על שמאלא. בגין דלא יהיב דוכתא ליצר הרע לשلتאה כלל, וזה אוקימנא.

הא חזי, בשעתא דдинא בישא שלטא, לא אהיב ידיה מלאכאנשא. ובשעתא דימינה שלטא על עמין עובדי עבודת כוכבים ומצלות לתרבא לון, חיס קדשא ברייה הוא עלייהו, ולא שצוי לון.

יבגין כד, כל מאן דאייה חטי, באינון חטאין חדש בהו ברגליו, לא ידע בהו, וڌחיל תדריא. דוד מלכא הוה אסתמר תדר מחובין אלין, וכד הוה נפיק לארבא, הוה מפשפש לון. ועל דא לא דחיל לאגחא עטהורן לרבא.

וთא חזי, ארבע מלכין הו, מאן דשאיל דא לא שאיל דא. דוד אמר, (תהלים י) אַרְדוֹף אויביו ואשיגם ולא אשוב עד כלותם. מאי טעם, בגין דהוה אסתמר מאلين חוביין, ולא יהיב דוכתא לשנאו לשلتאה. ועל דא בעי למרדף אבטריהו תדר, ולא ירדפו